

Truuj: Leef Jocusvolk, leef groeëte, kleine andere luuj,
heej zien weej weer, ôg Wortele-Peet en dito Truuj.
De vastelaovend is weer in 't land;
daoveur môt alles aan de kant.
Noow is 't tièd veur lach, lol en plezeer.
Noow springe weer dreej daag op en neer.

Ik môt ôg zegge, luuj, des ièrliek waor,
't dichte veel neet mei dit jaor.
Nae, nae, 't haet mich neet ech meigezaete.
D'n tièd dae ik had, waas krap bemaete:
nog efkes maar, dan hop
steit 't assekruuts op ôzze kop.
En zoeëlang de kersbaum d'r nog steit,
de knièn zich in mien maag nog dreit,
bin ik nog neet in de juuste sfeer
en krièg gen praekbuut op pepeer.
Ônder ôs gezag, maar neet gezwege:
ik heb toch nog ein versje vaerdig gekrege.

Peet: Veurdes-se vaerder geis môt ik efkes wat kwièt.
't Velt mich op det 't in de vastelaovestièd
ônder de nog gen hûnderddoèzend Venlose minse
opens bôlk van de prinsesse en prinse.
Haos iddere klup, vereininging of sociëteit
haet in dees daag eine vorstelikke hoeëgheid.
En met innige schaamte môt ik bekinne
det we in de Jôngerekerk zoeë emus neet kinne.
Ik dach: trek aan de stoute schoon,
dao môtte weej wat aan gaon doen.
Ik heb d'r lang euver naogedach,
en toen veel mich wat in iërgisternach:
weej zette veurtaan doeëdgewoeën
op de kop van ôzze veurzitter ein keuningskroeën.
Hae môt dan waal neet prins Henk gaon heite,
want hae hit Pijnenburg, môt geej weite.
Zoeë steit-te althans in 't gemeintebok.
Ik stel as naam daorum veur: prins Paeperkook.

Truuj: Och, Peet, det heb-se leuk bedach.
D'r wuurt aevel miër van ôs verwach.
Weej zien heej 's zôndaags iddere kiër
um ôs te laote gezegge door d'n Hiër.
Jezus brach hiël wat minse op de bein
oèt de stad, oèt 't dörp, groeët en klein.
En umdet Jezus zoeë good oèt zien wäörd kôs kômme
kwame de luuj aanzette in groeëte drômme.
En al die minse die dao lepe
die hebbe-n um maar al te good begrepe.
't Is lang neet altièd zoeë det wat me huurt
wie 't bedoeld is auk begrepe wuurt.
De praktijk is met misverstande doorwaeve.

Peet: Jao, jao, ik zal ôg ens ein veurbeeld gaeve.
Op te make oèt de kleier die ze drage
zitte d'r tweeë zwaore jônges in eine wage.
Pliessiecôntrole. Wage aan de kant.
Raempke aope. "Wat is d'r aan de hand."
"Och", zag de wout. "det vertel ik ôg gaer.
Weej zien op zeuk nao eine heurmoordenaer."
Mak dae chauffeur 't raempke weer dich,
dreit zich nao ziene kômpan met zien gezich.
En terwiel de agent beej 't raempke wach,
wuurt d'r binne drök euverlag.
Efkes later geit det raempke weer aope,
kump zônne criminele kop nao boète gekraope
met in de nek zô'n getatoeëerd gangster-icoon.
"t Is good, agent. Weej wille 't waal doen."

Truuj: We loze in 't evangeliebook
det Jezus tot de minse sprook.
Waat hae gezag haet, wuurt neet vermeld,
maar iets in dezen trant zal hae hebbe verteld:
Weej neme ôszelf steeds hiël serieus,
want alles hingk van ôs aaf - aevel neet heus.
Mins, maak dich toch neet groeëter as-se bis,
zag Jesus, dae as gennen ander wis
wat d'r umgeit in 't hert van minse
aan zörg en ingste, verlanges, winse.

Jôngerekerk Venlo - Vastelaovend 2013 - pagina dreej

Peet: As Jezus heej noow achter de taofel stônd,
kwaam meschien 't volgende oèt ziene mônd:
vastelaovend det is gaaf,
maar goeëi straks 't maske aaf,
want, beste mins, det zeg ik dich:
wônder duit ein aope gezich.
De wils gaer dette en gaer ditte,
maar feitelik hoof-se niks te bezitte
of hoeëgoèt ein hiël klein bietje meschien
um gelökkig te kinne zien.
Wae rôndkiek in de waereld, zuut vuuël leid,
maar auk genôg um veur te danke.
D'n eine haet honger, haet 't neet breid,
d'n ander wet neet wie hae aaf môt slanke.
Luuster, doot wat ik dich zeg,
dan kump d'r van dien laeve iets terech.

Truuj: De kins beslis de parabel van halfvolle 't glaas.
D'n eine zuut wat d'r net nog waas,
veur um is 't glaas half laeg gedrônke.
D'n ander löp met wat hae haet te prônke,
veur um is 't glaas nog half vol.
D'n pessimis dae greek, d'n optimis haet lol.

Wie Jezus gezag had, wat hae zegge woel,
wees hae Piëtrus ein plek aan in de waterpoel
wao 't zich loeënde um nao oèt te vare.
En al had hae de ganse nach vergaefs ligge plare,
Piëtrus deej wat d'n Hiër um vroeg.
En hae vông ein hoevuuëlheid vis die d'r neet um loog.
De liëring die ik heej oèt trek:
ik môt 't gaon zeuke op de plek
die mich door ôzzen Hiër wuurt aangegaeve.
Dao vind ik genôg um van te laeve.

Jôngerekerk Venlo - Vastelaovend 2013 - pagina veer

Peet: Nog eine kiër neem ik 't waard.
Wie ik zoeë juus vertelle hoort
det Jezus in eine boeët belandde,
toen ging beej mich ein lempke brande.
De hads vruuger van die groeëte buuët
die me met mankrach vare luuët.
Um det te kinne meuste d'r galeislave
met hōnderd of miër op kōmme drave.
Noow zag op zekere morges de slavendriever:
"Manne, de kapitein bewōndert ôggen iever.
Hae wil uuting gaeve aan zien erkintelijkheid:
d'r steit vanaovend ein vaat rum veur ôg gereid.
En d'r is nog iets wat ôg zal benieje:
hae wil vanmiddaag ein half oor waterskieje."

Truuj: We mōtte klaor zien binne 't oor,
dus aan de wazel met wat zinnigs tōssedoor
mōtte weej noow ein ind gaon breie.
't Vastelaovesgebeure mōt door kinne dreie.
Ein slotgedachte um ôg op te bezinne:
d'n hemel mōt op aerd beginne!
Euveral wao minse vrinde zien,
wao minse deile laevesvreugde en laevespien,
wao goodheid van hand tot hand wuurt doorgegaeve,
dao is 't fantastisch um te laeve.

Peet: Hald altièd God veur auge en mekaar in d'n erm.
't lërste is good en 't twieëde held werm.
Dit waas 't. Deo gratias en amen,
alaaf en vastelaovend same.

